

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 63

din 16 aprilie 2026

Analizând Propunerea legislativă pentru modificarea art. 525 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă și completarea Legii nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, transmisă de Camera Deputaților,

În temeiul dispozițiilor art. 39 alin. (3) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți (1 vot DA, 15 voturi NU; 1 vot NUL),

PLENUL

CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE:

Art. 1 - Avizează negativ Propunerea legislativă pentru modificarea art. 525 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă și completarea Legii nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor (Plx. 189/2026), pentru motivele prezentate în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2 - Prezenta hotărâre se comunică Camerei Deputaților, potrivit legii.

Data în București, la data de 16 aprilie 2026.

Judecător Gheorghe-Liviu ODĂGIU,
Președintele Consiliului Superior al Magistraturii

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.63 din 16 aprilie 2026

AVIZ

referitor la *Propunerea legislativă pentru modificarea art. 525 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă și completarea Legii nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor*

În urma examinării *Propunerii legislative pentru modificarea art. 525 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă și completarea Legii nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor (Plx. 189/2026)*, transmisă spre avizare de Camera Deputaților,

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

În temeiul dispozițiilor art. 39 alin. (3) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

În baza Hotărârii nr. 63 din 16 aprilie 2026 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii:
Avizează negativ *Propunerea legislativă pentru modificarea art. 525 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă și completarea Legii nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor* pentru motivele prezentate în cele ce urmează.

În analiza propunerii legislative, Plenul constată faptul că inițiatorul nu a avut în vedere mai multe aspecte care, în economia demersului normativ, prezintă un caracter esențial.

Astfel, modificarea art. 525 alin. (6) din Codul de procedură civilă presupune eliminarea sintagmei „când este cazul”, textul urmând să aibă următorul conținut:

„(6) Dacă instanța găsește contestația întemeiată, va dispune ca instanța care judecă procesul să îndeplinească actul de procedură sau să ia măsurile legale necesare, arătând care sunt acestea și stabilind un termen pentru îndeplinirea lor.”

De lege lata, stabilirea pe cale judiciară a unui termen pentru luarea măsurilor legale sau pentru îndeplinirea actelor de procedură nu este posibilă în toate situațiile, având în vedere

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.63 din 16 aprilie 2026

motivele care pot sta la baza unei contestații privind tergiversarea procesului. Tocmai din acest motiv, legiuitorul nu a instituit obligația stabilirii unui termen în toate cazurile.

Potrivit art. 522 alin. (2) din Codul de procedură civilă, contestația privind tergiversarea procesului poate fi formulată în următoarele ipoteze:

1. când legea stabilește un termen de finalizare a unei proceduri, de pronunțare ori de motivare a unei hotărâri, însă acest termen s-a împlinit fără rezultat;
2. când instanța a stabilit un termen în care un participant la proces trebuia să îndeplinească un act de procedură, iar acest termen s-a împlinit, însă instanța nu a luat, față de cel care nu și-a îndeplinit obligația, măsurile prevăzute de lege;
3. când o persoană ori o autoritate care nu are calitatea de parte a fost obligată să comunice instanței, într-un anumit termen, un înscris sau date ori alte informații rezultate din evidențele ei și care erau necesare soluționării procesului, iar acest termen s-a împlinit, însă instanța nu a luat, față de cel care nu și-a îndeplinit obligația, măsurile prevăzute de lege;
4. când instanța și-a nesocotit obligația de a soluționa cauza într-un termen optim și previzibil prin neluarea măsurilor stabilite de lege sau prin neîndeplinirea din oficiu, atunci când legea o impune, a unui act de procedură necesar soluționării cauzei, deși timpul scurs de la ultimul său act de procedură ar fi fost suficient pentru luarea măsurii sau îndeplinirea actului.

Primul motiv de contestație privește ipoteza nerespectării de către instanță a termenelor stabilite pentru finalizarea unei proceduri, pentru pronunțarea ori pentru motivarea unei hotărâri. Noțiunea de termen include, în acest caz, atât termenele stabilite sub forma unui interval de timp, cât și pe cele prevăzute sub forma unei zile fixe sau a unui anumit moment procedural.

Tot astfel, în cazul celui de-al patrulea motiv, tergiversarea judecății rezultă din omisiunea instanței de a lua măsurile prevăzute de lege sau de a îndeplini, din oficiu, acte de procedură în situațiile în care legea o impune.

În ipoteza admiterii remediului în accelerare întemeiat pe aceste motive de contestație, instanța investită cu soluționarea contestației poate stabili un termen pentru efectuarea actului de procedură, contribuind astfel la accelerarea procedurii.

Situația este diferită însă în cazul motivelor prevăzute la punctele 2 și 3, întrucât, în aceste ipoteze, tergiversarea procedurii rezultă din neaplicarea sancțiunilor specifice față de participanții la proces ori față de terții obligați, potrivit legii, să sprijine realizarea actului de justiție.

Astfel, cel de-al doilea motiv al contestației privește situația în care un participant la procesul civil nu și-a îndeplinit obligația de a efectua un act de procedură în termenul stabilit de instanță, iar aceasta, deși termenul s-a împlinit, nu a dispus măsurile legale pentru a-l constrânge

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.63 din 16 aprilie 2026

la respectarea obligației. La o situație similară se referă și *cel de-al treilea motiv* de contestație, în cazul nerespectării de către terți a termenelor stabilite pentru comunicarea înscrisurilor, datelor ori altor informații necesare soluționării cauzei, când instanța nu aplică sancțiunile procesuale incidente.

În aceste situații, tergiversarea procesului se produce indirect, ca urmare a neaplicării sancțiunii judiciare față de participantul sau terțul care nu a respectat termenul stabilit, omisiune a instanței care, pe de o parte, nu determină conformarea celui în cauză și, astfel, continuarea procesului, iar, pe de altă parte, nu produce efectul descurajator necesar pentru viitor.

În aceste ipoteze, instanța care soluționează contestația nu are de stabilit un nou termen, ci doar de a constata omisiunea dispunerii măsurii de către instanța învestită și de a o obliga pe aceasta să aplice măsurile legale corespunzătoare.

Prin urmare, modificarea propusă în materia legii procesuale civile nu se integrează în logica reglementării existente.

În ceea ce privește cele două noi abateri disciplinare propuse, Plenul constată că inițiatorul a omis faptul că, *de lege lata*, constituie deja abatere disciplinară nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale referitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor ori întârzierea repetată în efectuarea lucrărilor, din motive imputabile [art. 271 lit. g) din Legea nr. 303/2022].

Jurisprudența instanței disciplinare a reținut în mod constant că managementul defectuos al cauzei manifestat prin încălcarea obligației de soluționare cu celeritate a cauzelor este incident, spre exemplu, atunci când judecătorul utilizează în mod repetat instituția amânării de pronunțare într-un număr foarte mare de cauze, transformând-o într-o practică obișnuită și nu într-o soluție excepțională (ICCJ, Completul de 5 judecători, Decizia nr. 105/2023), atunci când, din motive imputabile, se înregistrează un număr semnificativ de hotărâri neredactate (ICCJ, Completul de 5 judecători, Decizia nr. 51/2019), atunci când nu este respectat termenul de soluționare a procedurii de cameră preliminară prin omisiunea pronunțării asupra cererilor și excepțiilor ori prin lipsa oricărei măsuri procesuale pe o perioadă îndelungată (ICCJ, Completul de 5 judecători, Decizia nr. 93/2019), precum și în cazul în care procurorul manifestă lipsă de diligență și pasivitate în exercitarea atribuțiilor de serviciu prin nefinalizarea dosarelor penale pe perioade îndelungate, lăsarea acestora în nelucrare sau soluționarea cu depășirea termenelor legale a plângerilor ori a cererilor de abținere sau recuzare (ICCJ, Completul de 5 judecători, Decizia nr. 92/2019).

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

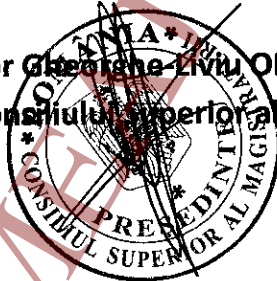
Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.63 din 16 aprilie 2026

Rezultă, așadar, că actualul cadru normativ califică deja drept abatere disciplinară neîndeplinirea actelor de procedură necesare soluționării cauzelor ori nerezolvarea acestora într-un termen rezonabil.

În fine, în ceea ce privește propunerea de introducere a art. 271¹, Plenul constată că aceasta pierde din vedere faptul că raportul dintre caracterul colegial al activității judiciare și principiul personalității răspunderii disciplinare este analizat și în prezent, chiar în absența unui asemenea text. Din această perspectivă, soluția propusă apare ca fiind redundantă.

Pe de altă parte, reglementarea propusă nu ține seama de faptul că elementul de colegialitate se poate regăsi și la nivelul parchetelor, aceeași cauză putând fi repartizată, în funcție de complexitatea și particularitățile sale, mai multor procurori. Or, personalitatea răspunderii disciplinare impune și în acest caz individualizarea conduitei care corespunde abaterii disciplinare cercetate.

Judecător Gabriela-Livia ODAGIU,
Președintele Consiliului Superior al Magistraturii

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011